

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Læserinder

Citation: Kierkegaard, Søren: "Læserinder", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 28*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2012 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-b308-txt-shoot-id8ae56684-6d96-4aeb-b813-55418173d3bc.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 28

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Fra Fredrika Bremer · udateret [maj 1849] · til SK

Till Victor Eremita.

En Eneboerska liksom Ni, (fastän hon lefver midt i sällskapsverlden) önskade hjerteligen att innan hon drager bort ur landet få träffa Er, dels för att få tacka Er för den himmelska Mannan i Era skrifter, dels för att få tala med Er om »Lifvets Stadier,« lifvets metamorphoser, ett ämne, som i denna stund mer än någonsin, har för henne ett djupt interesse. Hon kan icke komma till Er. Ni skall lätt förstå hvarför. Skulle Ni vilja komma till henne? Det är mycket begärt, jag vet det. Men Danmarks utmärkta män har gjort mig dumdrigtig. De ha gifvit mig skäl att tro att man af dem icke kan begära för mycket, icke kan hoppas mer än de gifva. -

Jag är hemma om Thursdag (Christi himmelfärdsdag) efter kyrkotiden eller ock om eftermidagen från kl. 4 till aftonen om jag kan hoppas at få vänta Er. Får jag det; skulle Ni vilja komma en stund, huru god vore Ni ej då mot den innerligt tacksamma

Fredrika Bremer.

Amalien Gade, N° 121, 2 Sal.
Till

Victor Eremita.

Fra Fredrika Bremer · udateret [maj 1849] · til SK

Ett ord till svar om jag får vänta Dem om Thursdag eller ock en annan dag, vill De ju ha godheten tillstålla mitt bud, eller, om de ej är hemma vid dess ankomst, sända hem till mig! - - - -

Fr B.

Tisdag afton. Theologie Candidaten

Herr Søren Kierkegaard.

Gammel Torv.

Fra SK · udateret [maj 1849] · til Fredrika Bremer

Mit Haab er, at jeg ikke vil blive misforstaaet; det vilde smerte mig meget, om jeg blev misforstaaet: men om og saa var, jeg kan ikke modtage denne Indbydelse. Ikke forvænt med at blive forstaaet, er jeg desto mere vant til at bære Misforstaaelse; Forskjellen er kun den, at jeg stundom let bærer at blive misforstaaet, stundom bærer det tungt - som jeg vilde gjøre det i dette Tilfælde, hvis jeg blev misforstaaet.

~~Tillad mig et ligefremt og aabent Ord. Jeg føler det virkeligen som en Straf over min sære Levemaade, at en Dame, ved min Skyld, saa uretfærdigt bringes i den Forlegenhed,~~

af Sverrigs over hele Europa navnkundige Forfatterinde, som vidste [jeg] ikke at vurdere og paaskjønne en saa distingueret Dames velvillige Opmærksomhed.

Blot eet Ord endnu. De taler om Deres Indbydelse som var næsten dumdrigtigt vovet. I Sandhed, det er næsten at drive Spøg med mig. Nei, da forstaaer jeg mig bedre paa det Dumdrigtige - og jeg appellerer drigtigst til Deres egen Dom -; jeg vover det yderste i Dumdrigtighed, jeg, som siger Nei til Indbydelsen, jeg

Uværdige, jeg vover at bede Dem som fuldgyldig og ganske som saadan forstaaet, [modtage] min oprigtigste Tak for Indbydelsen. Ja, jeg vover det Alleryderste i Dumdristighed,^[1] jeg vover at troe, at De vil gjøre det, nu jeg nemlig ret indstændigt beder Dem derom; og det gjør jeg, jeg der ikke kommer, med Hengivenhed forbliver i Taknemligheds Gjeld.

[1] og dog dog dette er da ikke saa dumdristigt, det er jo fordi jeg har en Forestilling om Deres ophøiede Charakter -